

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 16 februari 1928 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror. (1:a avd.)

I en den 4 januari 1928 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 15, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Härigenom förordnas, att förordningen den 17 maj 1923 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1929.

Med anledning av en i ämnet avgiven proposition antog 1919 års riksdag ett på bevillningsutskottets föranstaltande utarbetat förslag till förordning om en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror. Förordningen trädde i kraft den 1 september 1919 och gällde intill utgången av år 1920. Sedermera förlängdes förordningens giltighetstid med ett år i sänder till utgången av år 1923, beträffande 1921 på förslag av Kungl. Maj:t men i fråga om de två senare åren i enlighet med förslag, som framkommit inom riksdagen. År 1923 antog riksdagen ett av Kungl. Maj:t framlagt förslag till ny förordning i ämnet. Den nya författningen, vilken utfärdades den 17

Utskottet.
Historik.

maj 1923, trädde i kraft den 1 januari 1924 och gällde till sistnämnda års slut. Giltighetstiden för den nya förordningen har sedermera på förslag av Kungl. Maj:t och enligt beslut av riksdagen förlängts, senast år 1927 för tiden till och med den 30 juni 1928.

Propositionen.

Den föreliggande propositionen avser, att 1923 års ovannämnda förordning skall erhålla förlängd giltighet under ytterligare ett budgetår eller till och med den 30 juni 1929.

Utskottets yttrande.

Vid den i sammanhang med framläggandet av statsverkspropositionen för budgetåret 1928—1929 verkställda beräkningen av de särskilda inkomstitlarna har chefen för finansdepartementet beträffande stämpelmedlen förutsatt, att ifrågavarande förordning skulle erhålla fortsatt giltighet under budgetåret. Ehuru, på sätt departementschefen såväl vid nämnda inkomstberäkning som ock till stöd för nu föreliggande proposition framhållit, det belopp, som förevarande stämpelavgift inbringar, är så obetydligt, att skattens bibehållande eller bortfallande icke behöver påverka beräkningen av inkomstiteln i dess helhet, har bevillningsutskottet icke ansett sig böra avstyrka bifall till det föreliggande förslaget om fortsatt upptagande av den lyxskatt, som stämpelavgiften utgör.

Utskottet hemställer därför,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 15, antaga det vid propositionen fogade förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Stockholm den 16 februari 1928.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Bårg, Bergman, Boman, Wigforss, K. Oscar Ericson i Obergå, Björnsson, Jönsson i Boa, Johansson i Arkösund, Hedlund i Östersund, Olsson i Ramsta, Lövgren i Nyborg, Nylander, Wahlmark, Lithander, Thorén, Olsson i Gävle, Brännström, Carlsson i Stockholm och Nilsson i Hörby.

Reservation

av herrar *Nylander* och *Lithander*, vilka ansett, att utskottet, med förklarande att utskottet på grund av

dels skattens relativt ringa avkastning,

dels dess menliga inverkan genom att överföra lojal handel till sådan som undandroge sig kontroll,

och *dels* den omständigheten att motsvarande beskattning på senare tider avskaffats i flera av Europas stater, däribland Tyskland,

hade kommit till den uppfattningen, att statsverket i verkligheten icke hade något gagn av ifrågavarande beskattning, bort avstyrka Kungl. Maj:ts proposition nr 15.